

Årsager

forudsætninger

for diskrimination

for terror for krig

Udgangspunkt?

Modstandsmanden «Lille Johns»

erfaringer og holdninger

Fred – Terror – Krig

Årsager – forudsætninger – for diskrimination for terror for krig

© 2010 Aage Staffe og Forlaget Ådalen

ISBN: 87-989916-6-5

Udgivet af:
Forlaget Ådalen
Søsvinget 18
8250 Egå

www.forlagetaadalen.dk
Tlf. 40 14 47 9

Email: bogpartisanen@aage-staffe.dk Fotos: Aage Staffe.

Forfatterens hjemmesider:

www.aage-staffe.dk Her finder du bøgerne som PDF filer.

Kopiering kun tilladt i undervisningsøjemed med kildehenvisning.

Medforfatter til www.befrielsen.dk

Af samme forfatter

En smeddreng går til modstand.

Åndssvag? tilladt? Hvordan?

Livet i Danmark I – II – III

Vagabond i Europas ruiner; ung af alder – gammel af sind

Isvintre før og nu

Rejser bag Jerntæppet i De Kolde Krigs første år

1985 Indtryk Bangladesh 2012

1996 Indtryk Burma Myanmar 2012

Fred – Terror – Krig

Tyskland – Europa 1914 – 33 – 39

Besættelsestidens historie I - 6.

Bind 1: Besættelsestidens historie I.

Bind 2: Besættelsestidens historie II. 1940 – 42

Bind 3: Besættelsestidens historie III . 1943 – 44

Bind 4: Besættelsestidens historie IV. 1944 – 45

Bind 5: Besættelsestidens historie V. Krigens sidste dage.

Bind 6: Besættelsestidens historie VI. Krigen efter krigen.

Bind 7: Gentager historien sig. Fred og sikkerhed.

Bind 8: Ikke -Vold; Civil Ulydighed; Mål - Midler - Metoder – Reaktioner.

For enkelte illustrationer har det ikke været muligt at finde frem til den rette ophavretsindehaver.

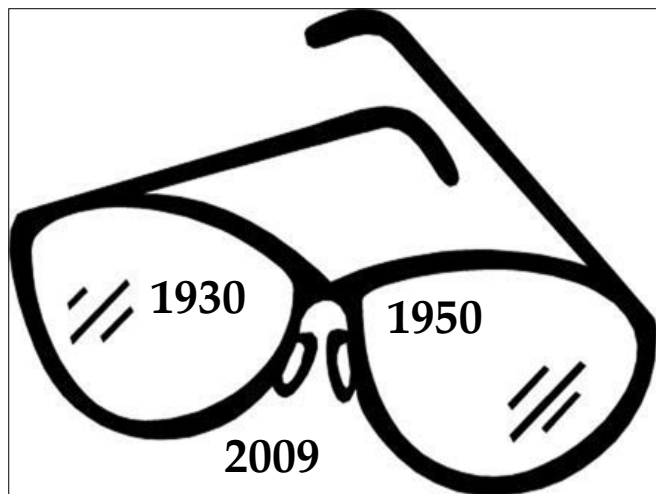
Såfremt jeg på denne måde har krænket ophavsretten, er det sket ufrivilligt og utilsigtet. Retmæssige krav vil selvfølgelig blive honoreret, som havde jeg indhentet tilladelse i forvejen.

Bogen omfatter desuden private fotos samt illustrationer fra bøger og blade udkommet illegalt under den tyske besættelse.

Billeder og illustrationer er stillet til rådighed af:

Frihedsmuseet, Københavns Bymuseum, Fredsakademiet, Tidsskriftet Håndslag, Randers Byarkiv, Nakskov Lokalhistoriske Arkiv, Arbejderbevægelsens Billedarkiv (ABBA), Brande Museum, Nationalmuseet, Tidsskriftet Håndslag, Arbeidermuseum Berlin, Berlins Tekniske Museum, Danmarks Tekniske Museum, Politiets Museum Kbh., Arbejds- og fabrikstilsynet, Murersvendenes Aktieselskab, Polakkasernen i Rødby.

Husk – Tænk lige på

Temabøgerne skal læses med to par briller.

Drengens:

For at belyse baggrunden for besættelsestidens hændelser.

Den gamle mands:

Hvis synspunkter – erfaringer og holdninger er præget af, at han kan se i bagklogskabens bakspejl.

Det kunne drengen ikke, han måtte stole på sin egen personlige opfattelse af ret og vrang, handle derefter og tage øretæverne i den rækkefølge, de indfandt sig.

Dette er mit forsøg på at gøre dig bedre i stand til at forstå, hvorfor han og andre unge gik til modstand mod en knusende overmagt; hans muligheder og dermed modstandskampens forløb.

Personlige data:

Aage Staffe, født 1925. Begge forældre var politisk aktive – og hjalp tyske flygtninge før og under krigen.

Aage gik ud af skolen i 1942 og kom i smedelære. Levede siden illegalt og i 540 dage og nætter er han beredt til at tage sit liv. Han vil ikke arresteres levende og tæves ihjel af de tyske bødler.

Og hvorfor så det? Naturligvis var han bange for tortur, naturligvis var han bange for at blive henrettet, men den største angst var, at han skulle bukke under og røbe kammerater og venner, som havde hjulpet ham.

Den spaniensfrivillige Aage Nielsen kunne ikke stå for mosten, hvordan skulle lille jeg så kunne?

Kammeraters skæbne var for skræmmende.

To slags angst

Ikke angsten for den hurtige død
uden tid til at mindes og glædes
uden tid til at takke de mange, du stolede på
men angsten for den langsomme død
med tid til at pines og græmmes
med tid til at røbe de mange, der stolede på dig

Helmuth Barner - 1992

Efter befrielsen kan han blive løjtnant i det kongelige danske krigsvæsen – hyren er rene underbukser, rene sokker, kost, logi og 800 kr. pr. måned.

Igen går han i smedelære til 10 kr. pr. uge for 48 timers surt, beskidt arbejde. I en periode er han husvild, logierne er fiskerbåde, parker og husassistenter, der bliver scoret på baller. Lommepenge får han ved at fange vilde katte og skære gamle konservesdåser op i aften- og nattetimer.

I tre år vagabonderer han. Han er i Prag under det kommunistiske kup i 1948 og melder sig derefter ud af DKP.

Bliver lærer og senere skoleleder indenfor Åndssvageforsorgen.

Erklæres 55 år gammel invalid,

men arbejder i kortere perioder ulønnet med handicappede i ulande.

Fejrede guldbryllup i 1999.

Fejrede diamantbryllup i 2009.

Forord: En tanke – en messe værd?

Første Verdenskrig var stormagternes krig om magt, dvs. kapitalisternes krig. Anden Verdenskrig blev også en kamp på liv og død om holdninger – den var en evindelig konfrontation mellem ret og uret – mellem diktatur – undertrykkelse på den ene side og demokratiet på godt og ondt på den anden.

Krigen og modstandskampen

I Danmark blev den et ungdomsoprør mod det etablerede samfund, hvis politiske paver i deres mere end vellykkede modspil i form af samarbejde med nazisterne og senere, da vi fik fred, og der ingen fare var, krænkede enhver form for retsfølelse i et retsopgør.

Dette ville i dag blive erklæret for værende i strid med de simpleste menneskerettighedskonventioner. Derved bevarede de deres magt, deres rigdomme, og vort demokrati fortsatte i samme skure efter krigen. Modstandskampen blev mere end en krig mod en besættelsesmagt, den blev en indbyrdes krig, en borgerkrig ført tilsyneladende og oftest uden våben – ganske vist – men den blev også en klassekamp.

Umiddelbart før kapitulationen drøftede vi, nogle sabotører, vor fremtid i en snarlig fredstid, hvis vi overlevede krigens vanvid. Ganske unge – jeg var 19 år – var vi helt og aldeles blottet for illusioner, vi forventede at blive spærret inde for terrorisme.

Så galt gik det dog trods alt ikke, men jeg mistede med efterkrigstidens rænkespil enhver form for tro og håb for denne verden.

Hvad kæmpede vi for? Demokrati – fred – frihed. Fik vi det?

Jeg troede dengang på, at jeg ved at gå ind i krigshandlinger, som jeg afskyede, kunne bidrage til en forkortelse af krigen og dermed spare liv og ødelæggelser.

Jeg troede dengang på, som man gjorde efter Første Verdenskrig, at krigens vanvid i sig selv ville være overbevisende nok til at forhindre nye krige – nye overgreb – nye folkemord, men jeg tog fejl.

Derfor henvender jeg mig til dig.

Overgrebene fortsatte – efterkrigstiden har kostet flere ofre end de to verdenskrige tilsammen. I fredens første dage jagtede vi krigsbrydere.

På lazaretter lå hundreder af klagende unge, uden smertestillende midler, blot med gennemvædet lokumspapir viklet omkring betændte sår efter amputationer, der var foretaget uden bedøvelse.

Min afsky og væmmelse ved krig blev grænseløs. Disse temaer er mit sidste fortvivlede forsøg på at råbe vagt i gevær.

Hvis ingen protesterer og aktionerer, vil galskaben fortsætte.

Mit stille håb og mit formål er, at du erkender, at også du er noget – du og dine beslutninger har betydning ikke kun for dig selv – men også for dine medmennesker.

Finder du ikke frem til dine personlige holdninger – træffer du også et valg – det ingenting at gøre – hvis du bare vælger at sive med strømmen – er også et valg, der som dine andre valg har indflydelse på din egen personlige tilværelse – på din livskvalitet – om du kan se dig selv i spejlet.

Placerer du dig i DET TAVSE FLERTAL er du til fare for demokratiet.

Vold avler Vold. Krig er en forbrydelse.

Krige har kun tabere.

Virkeligheden udtrykte medlem af Frihedsrådet,
professor Mogens Fog:

«Heltene», de sked sig ihjel i koncentrationslejrene

Indhold

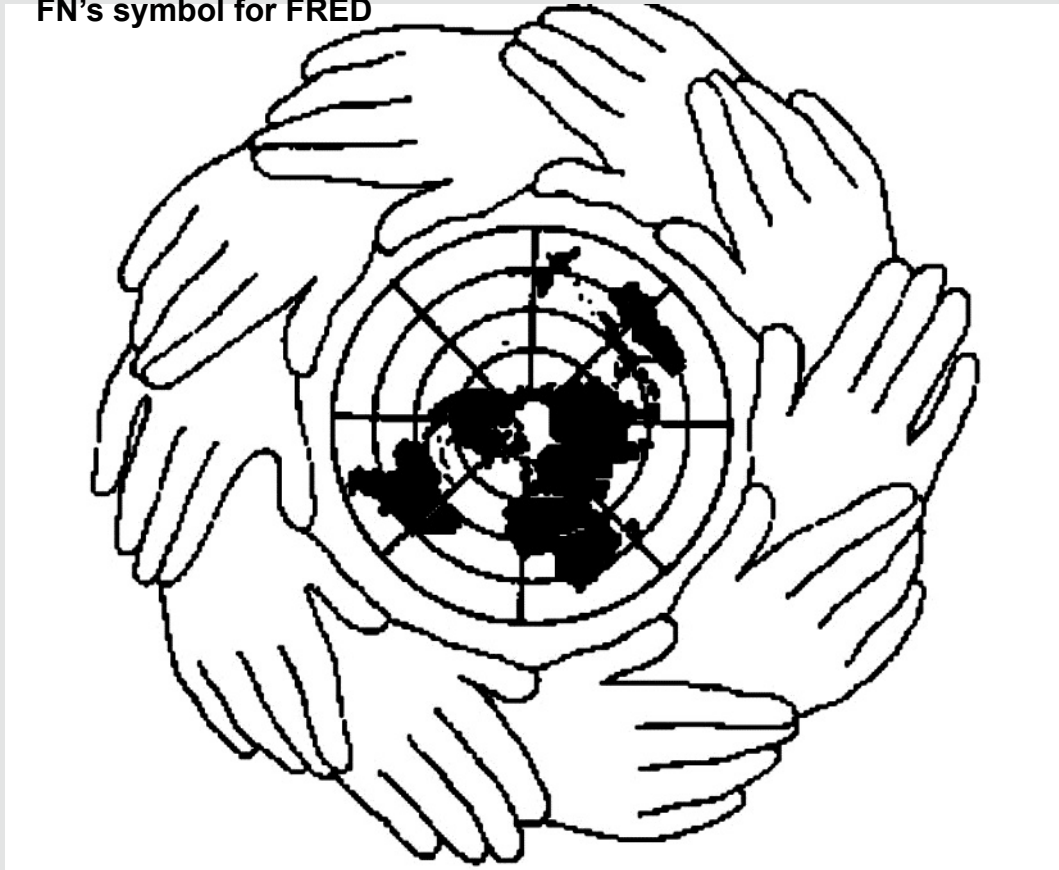
Kapitel 1	11	Kapitel 2	31
Husk – Tænk lige på	4	Racistisk antisemitisme	32
To slags angst	5	Ariere	32
Forord: En tanke – en messe værd?	6	Love til bekæmpelse af racehad	33
Indhold	8-9	Årsager – følger virkninger?	35
Diskrimination i hverdagen	11	Diskrimination racer – religioner	36
Diskrimination i nærmiljøet – motiver	13	Tre styreformere for statssamfund	37
Social diskrimination	14	Skindemokrati (bananrepublikker)	37
Nationalisme på lokalt og globalt plan	14	Diktaturstater	38
Et eksempel med internationalt præg	15	Midler – metoder til at få magt	38
Kønsdiskrimination	16	Propaganda	41
Mandens værdighed – potens	16	Kapitel 3	47
Integration-segregation	16	Tyskland efter Første Verdenskrig	47
Er det et vidnesbyrd om egoisme?	18	1914 – 1918 – 1933	47
Kønsdiskrimination.	18	Krigens ofre - soldater og civile	49
Salg af kvindelighed	19	November – Revolutionen	49
Mænds salg af „manddom“ til mænd	21	1918 – 1920 - oprør fulgte på oprør	50
Mænds salg af „manddom“ til kvinder	21	Folkenes Forbund stiftes 1919	52
Omskæring af drenge – unge mænd	22	Alliancernes årti 1920 –30	52
Omskæring af piger	22	Utroligt? – nazistiske metoder	52
Tre operationsformer	23	Frygtens årti;	55
Hvorfor omskæring?	23	Diktatorernes storhedstid; 1930 - 40	55
Hvorfor nægter kvinderne ikke?	24	Nazistisk raceideologi:	59
Tvangsægteskaber	24	Kapitel 4	61
Æresdrab	25	Hjernevask	61
Religiøse indskrænkninger	26	Propaganda	61
Kvinder som sexobjekt –	27	De unge tyskere havde det ikke nemt	62
Fødemaskiner – retsløshed	27	Børn og unge – skole – hjem	63
		De forsvarsløse – børn og unge	64

Indhold

Jungvolk – Hitlerjugend	67	Statsminister Vilhelm Buhl stikkertale	113
Optagelsesbetingelser til Waffen-SS	68	Følelser–Moralske skrupler	115
Værnepligt indføres; krigen forberedes	70	Dum? – klodset? – ubetænksom?	119
Krigslege - Krigslegetøj	73	Kapitel 7	123
Hør dog på min prædiken	75	Endlösung – Vernichtung – Udslettelse	123
Havde de lært af nazisterne?	76	Jødeforfølgelserne i Danmark	125
Gandhi og freden i München –	77	En mors angst	127
Krystalnatten – 9. og 10. november 1938	79	En ferietur med konsekvenser	128
Kapitel 5	81	På besøg hos Dora	134
Hvornår underkastede Danmark	81	Jette og min mor, Else	135
sig det tyske storrig?	81	Fra Annas dagbog	137
Myndigheders samarbejdede Gestapo	84	Den enes nød - død, den andens brød	140
Danske Domstoles holdninger	86	Danskeres indsats	141
Hvordan blev flygtningen modtaget	86	Kapitel 8	143
Kidnapning af tyske emigranter	87	Nazisters tekniske formåen	143
Ikke alt er sort i sort, her et glimt af lys	87	Nazisters markedsanalyse	143
Pötzsch sagen	88	Produktionsapparat	144
Civil ulydighed	89	Nazistisk renovation – aflivningsmetoder	148
Utroligt, men lad os se på lidt facts	92	Der er forskel på på fanger	152
Et kig ind i en arbejderfamiles stue	93	De hvide busser	159
Kurt Wurbs	95	Storskrydende nazist	162
Willi Boller	96	Et godt menneske	164
Hvad skete med Willi i 1943	101	Min tilståelse, eller klynken om du vil	166
Kapitel 6	103	Det er et helligt sted du betræder	166
Stille Hansen – skolelærer - sygelig sadist	104	Stikordsregister	170–173
Drenges løsningsmodeller i 1941	105	Personer	174–179
Anti-terrorkorpset;	108	Steder – organisationer – ordforklaring	180–188
Lydighedsnægtelse	109	Litteraturliste	189–190
Tyskundervisning under besættelsen	112		

Fred og sikkerhed

FN's symbol for FRED

Årsager – forudsætninger
for diskrimination
for terror – for krig

Diskrimination

er et omfattende begreb, som betyder udelukkelse og/eller adskillelse. Segregation er en lidt finere betegnelse for samme begreb.

Diskrimination har mange indgangsvinkler og derfor mange fortolkningsmuligheder, men den har haft og har stadig omfattende konsekvenser, ikke blot i vor hverdag. Ofte resulterer den i vold - i krige med tilhørende lidelse, lemlæstelse og død, ja endog i folkedrab med udryddelse af hele folkeslag.

Ofte kan diskriminationen være svær at skelne i vor hverdag. Hvor-
når er der tale om diskrimination?

Hvilke motiver ligger bag? Hvilke konsekvenser har den?

Hovedmotivet er som oftest begrundet i magtbegær og dermed mulighed for at undertrykke – herske over andre.

Diskrimination var og er stadig en af mange forudsætninger for forbrydelser.

Årsager – forudsætninger – følgevirkninger forsøger jeg ved eksempler at skrælle lag på lag af, for at skabe et overblik.

Derefter går vi til detaljer.

Diskrimination i hverdagen

er oftest en slet tilsløret udelukkelse af andre, ofte med skumle bagtan-
ker? Vi kender det og gør det i vor dagligdag.

Vi skelner mellem drenge og piger, gamle og unge, mellem kønne og grimme. Medmennesker, der afviger fra det normale.

Handicappede eksempelvis.

Mennesker, der er usympatiske, og som ikke lige akkurat ser ud og opfører sig, som vi synes de skal, forsøger vi at undgå. Vi skelner mellem nogen, vi kan lide, nogen vi holder af, og dem, vi absolut ikke bryder os om.

Dem undgår vi – vi udskiller dem – isolerer dem og dermed diskriminerer vi. Det er i for sig helt naturligt.

Man må have ret til at vælge de personer, man synes om, som man sympatiserer med.

Men dermed udelukker man. I almindelighed forstår man ved diskrimination, at man udelukker for at opnå personlige fordele på bekostning af eller til skade for den, man udelukker.

Først når vi udskiller – udelukker en person på en sådan måde, at det får følger for denne, det kan være følelsesmæssigt, man kan sår – genere ved blot at tale mindre pænt, man kan ydmyge ved at vise, at man ikke vil være sammen med dem.

Det kan være ved ikke at ville være på samme sportshold, eller man vil ikke sidde ved samme bord. Det kaldes i mild form for mobning, man ignorerer, man giver de andre en kold skulder.

Fra mine barneår husker jeg endnu mine følelser og min angst, når vi skulle spille fodbold og der skulle vælges hold.

Under den tyske besættelse af Danmark gik danskerne til aktiv modstand ved at bære kongemærker, hæklede Royal-Air Forcehuer, ved at synge Alsang (fædrelandssange), ved at gå Algang og ikke mindst ved at mobbe tyskerne med den kolde skulder.

Et godt eksempel på diskrimination – udelukkelse.

Mobning må vel derfor også være et effektivt kampmiddel.

Efterhånden som der blev valgt, steg angsten – skammen for at stå tilbage som den sidste, og skulle høre, nåh ja, så skide med det, jeg tager ham.

Eller en bemærkning som, han er for lille, eller den tøsedreng vil jeg ikke være på hold med.

Fordelen ved udelukkelsen er her, at ens eget holds vinderchancer stiger, men man lukker ude på bekostning af, at staklen er overladt til sig selv, sandsynligvis med et mindreværd til følge – nogen affinder sig vel med det, og indretter sig efter forholdene – magthaverne – de lader sig kue.

Diskrimination i nærmiljø? – motiver?

Motivet kan være personlig forfængelighed, man vil gerne være populær, (frem i rampelyset). Foregår magtkampen åbenlyst, benævner jeg den – **direkte magtkamp**.

Det gælder om at tiltrække sig opmærksomhed og hæve sig op over flokkens gennemsnit. Man kæmper om en placering på hønsestogens rangliste. I børne- og ungdomsgrupper er kendetegnet råben – og i grelle tilfælde vold og hærværk – afløbs- eller overløbshandlinger.

I grupper med en stærk leder (førerhund) er samværet som regel mere harmonisk, især hvis lederen har fået lederrollen i kraft af personlige egenskaber.

Disse kan være positive eller negative målt med samfundets øjne.

Statussymboler er et ofte anvendt middel, derfor vender vi tilbage til det senere. Men jeg tror at vi alle kan lide at have magt, at være den, der bestemmer.

Små børn i to – treårs alderen har en periode, som kaldes trodsealderen. Mon ikke de fleste af os i supermarkedet har set en mor med favnen fuld af pakkenelliker og en hylende og skrigende unge hamrende hælene i gulvet.

Her er tale om en klar, direkte magtkamp.

Men den lilles kamp er et naturligt led i en udviklingsproces.

Magten kan bruges på mange måder, alt afhængig af personens hensigter, nogen bruger magten positivt, forstået, at man prøver at gavne den kreds man styrer – tilhører. Men er påstanden om, at man kun handler i det godes tjeneste ikke efterhånden slidt op? Den har været misbrugt som undskyldning igen og igen.

Er betegnelsen propaganda – valgflæsk – magtmisbrug bedre? Har man magt kan man opnå fordele, oftest på andres bekostning.

Social diskrimination

Denne kan foregå stort set overalt: på arbejdsmarkedet, i hjemmene, i sportsklubber i skoler. Diskrimination er uden grænser, derfor vil vi se på den ulige fordeling af goder, der som regel benævnes klasseforskelle og forsøgene på at udjævne disse for klassekamp.

Talaban terroristerne begrundede massakren i New York den 11. september med, at man ville have ulandenes fattigdom udlignet.

Derfor rettede man angrebet mod USA, der har det største forbrug, er den største eller næststørste miljøforurener og har de største udgifter til produktion af masseødelæggelsesvåben.

For god ordens skyld kun, at dette retfærdiggør ikke mord og lem-læstelse, hverken på militære eller civile.

Klasseforskelle kan få næring ved at arbejdsgivere af profithensyn tager den billigste arbejdskraft og hensynsløst betaler en løn, der ligger tæt på eller under eksistensminimum.

Eksempelvis fandtes i Sydafrika og USA mange ufaglærte hvide, som levede i en håbløs konkurrence med de sorte, al den stund de sorte var «villige» til og i stand til at arbejde for en pris langt under den hvides eksistensminimum.

De fattige hvide var derfor forholdsvis aktive i undertrykkelsen af de farvede. Denne diskrimination kom til udtryk i ren terror, (Ku-Klux-Klan i USA).

Disse stod på ingen måde tilbage for nazisternes terror i 1930'erne.

Mord, ildspåsættelser var blot nogle af de mange midler og metoder til at sprede angst – frygt – utryghed – krig.

Årsagen lå også her i de fortvivlende ringe sociale forhold.

Nationalisme på lokalt og globalt plan

Som feriedreng på Lolland i 30'erne blev jeg udsat for hyle og heppekor, man skreg københavner – københavner, du savner, du savner, du savner, din mors pa – pa.

Her skinner lokalpatriotismen øjnene, denne kan også spores ved fodboldlandskampe, men her er det nationalisme, hævvelse af vort fælles fædreland, der kommer til udtryk.

Dette kan ses i de mange ansigter smykket i Dannebrog-farver. Herfra og til voldelige overfald, slagsmål (hooligans) og til krigsgejl er ikke langt.

På arbejdspladser i Danmark blev jyder i årene før krigen af københavnere betegnet som morakkere, skruebrækkere, altså dårlige arbejdskammerater.

Jyderne var nærige, de skrabede bare til sig, jyder tænkte kun på sig selv, solidaritet (sammenhold) var for dem en by i Rusland, sagde man.

Denne mobning eller diskriminering var en kamp på arbejdspladserne for ikke at miste goder, man havde kæmpet for i årevis.

De jyske arbejdere var gennemgående mere produktive, dvs. arbejdede hårdere og mere pligtopfyldende og som regel billigere end de københavnske, deraf udtrykkene morakker – skruebrækker (løntrykker). Jyderne beskyldtes for at mangle solidaritet.

Denne diskrimination har lighedspunkter med national diskrimination også benævnt fædrelandskærlighed.

Herhjemme jagter fagforeningsfolk for tiden illegal arbejdskraft fra de tidligere østlande. Denne arbejdskraft er ikke organiseret og lønnen er brøkdele af en organiseret arbejders.

Hvad er dit syn på de danskere, der underbetaler i kraft af, at de bedrager det danske skattevæsen og dermed deres landsmænd?

Et andet eksempel med internationalt præg

Arabiske piger og kvinder bærer tørklæder.

Til stor forargelse for nogen her i Danmark. Disse kvinder kæmper stædigt og indædt for deres ret til at bære tørklæde eller slør, det er blot en af deres måder at demonstrere og bevare deres identitet, deres traditioner og kultur på.

Fra 1864 og til 1920 var Sønderjylland indlemmet i Det stortyske Kejserrige. I disse mange år kæmpede de danske sønderjyder bravt for at bevare deres danske kultur, deres identitet som danskere og deres traditioner.

Hvem har de små indtægter?

Fortrinsvis arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere, folkepensionister, invalidepensionister. Mennesker, der må leve af støtte fra det offentlige.

Betragter vi arbejdsløsheden i forskellige samfundsgrupper falder det straks i øjnene, at flygtninge – indvandrere procentvis har langt flere arbejdsløse end danskere i almindelighed og alene af den grund sker der en udskillelse – en social diskrimination.

Indvandrerne – de fremmede er henvist til og dermed tvunget ind i bestemte boligområder, de har ikke noget valg – de har ikke penge nok til selv at vælge bolig.

Kønsdiskrimination

Magtkampe mellem de to køn benævnes kønsdiskrimination, (sex-chikane) denne kan være udsprunget af kulturelle traditioner med baggrund i religiøse opfattelser, men er ofte en kamp i hverdagen om rettigheder – pligter og materielle goder.

I mere end 20 år har Danmark haft en ligestillingslov. I loven foreskrives, at uanset køn, kvinde – mand skal alle have lige løn for lige arbejde. Ligeledes skal mænd og kvinder have samme adgang til lederstillinger.

På trods af loven må vi i dag konstatere, at der stadig er forskelle både i løn og ansættelsesvilkår, man diskriminerer kvinder ved at udelukke dem fra at få et rimeligt godt betalt job.

Kvindens gennemsnitsindtægt i Danmark ligger stadig et godt stykke under mandens.

Utallige forklaringer og undskyldninger er bragt i tidens løb.

Mandens værdighed – potens

Forhåbentlig er det blevet bedre, men min far drømte i 1930'erne f. eks. ikke om at lave en kop kaffe. Lave mad lå ham uendeligt fjernt, at gå på gaden med sine børn i en barnevogn var ydmygende for et mandfolk, det var kun for kvinder.

Mænd måtte ikke vise følelser – de skulle være seje.

Integration – segregation – tolerance – intolerance

Forargelse over, at de fremmedes børn med udgangspunkt i deres kultur og traditioner ikke kan deltage upåklædte (nøgne) i fællesbad efter sportstimer er blot et af mange eksempler på den manglende forståelse af en fremmed kultur og dermed et vidnesbyrd om den intolerance, som vi møder i vor offentlighed og velsagtens også hos os selv.

Argumentet er: De bor i Danmark, ergo skal de have vore skikke og vor kultur. Prøv om du kan finde avisartikler derom.

Flere skoler har forsøgt at udelukke fremmede elever fra undervisning, og der har været flere personsager ved ansættelse i virksomheder. Ved at blæse en bagatel op til en verdensbegivenhed puster man liv i ubefæstede sjæles holdning til diskriminering og til fremmedhadet. De fremmede bruges som lynafledere.

En mere tolerant og fornuftig begrundelse for, at de fremmede skal lære dansk er, at man dermed fremmer deres muligheder for at komme i arbejde, og dermed fremmer integrationen.

Arbejdsløshedstallene i indvandrergrupperne viser dog med tydelighed, at kun et mindretal i arbejdsgiverkredse har fattet dette.

Undersøger vi de fremmede, der har job, må vi erkende, at de ofte, selv om flere er højtuddannede, alligevel er beskæftiget i de lavtlønnede jobs, som danskere undgår med næb og klør – rengøring – natarbejde – avisbude.

Paradoksalt og i nogen grad symbolsk er, at vore sygehuse skriger efter læger, medens flygtninge med anerkendt lægeuddannelse går ubeskæftigede rundt.

De fremmede er kommet tættere på os i vor hverdag, derved bliver de farlige – de bliver vore konkurrenter i jagten på bolig, på arbejdspladser – på goder.

Er det én af mange forklaringer på danskes diskrimination?

Når vi ser på arbejdsløsheden indenfor indvandrere og flygtningegrupperne, er udelukkelsen fra arbejdsmarkedet årsag til mangel på ligestilling indenfor de sociale områder, hvor penge har betydning, f.eks. boliger.

Udelukkelse sker på utroligt mange måder, for eksempel ved, at der protesteres mod at have afvigere som nabo. (Narkomaner – handicappede – perkere – niggere – skævvøjer og i dag «perler»).

Er det et vidnesbyrd om egoisme?

Mangel på medmenneskelighed?

Argumenterne er talrige, de mest brugte, går som regel på, at afvigerne er farlige for børn, for ældre.

Dermed vil utrygheden – angsten for afvigerne få huspriserne til at falde katastrofalt påstår man, da eventuelle købere skræmmes bort.

Man kan risikere at miste penge. Den sociale diskrimination kan du finde i byernes særlige kvarterer, hvor rige mennesker bor. Husene på Strandvejen i København er små slotte i millionklassen, ofte finansieret via skattebilletten, altså af dig og mig.

«Herligt» fri, ja nærmest kemisk rensede for fremmede.

Det kræver ikke den store videnskab at finde ud af, at folk med store indtægter bor i parcelhuse i forstæderne, og at folk med almindelige indtægter, bor i højhuse eller store boligkomplekser.

Folk, der ofte er arbejdsløse eller på kontanthjælp, og derfor kun har en lille indtægt, er henvist til almen-nyttige boliger med offentlig boligstøtte eller gamle bygningskvarterer, kaldet slum.

Det vil sige, at menneskers muligheder for at tjene penge, diskriminerer – dvs. udskiller – adskiller eller rettere bestemmer, hvor de f. eks kan arbejde og bo.

Det er der intet nyt i, sådan har det altid været, men disse særlige områder for udstødte kaldes også for ghettoer.

Indvandrerkvarterer kaldes ofte for betonghettoer. At der netop i disse kvarterer foregår megen kriminalitet oftest volds- og hærværkskriminalitet er en følgevirkning af den sociale diskrimination, men måske kan den betegnes som indvandreres diskrimination af os, blot med omvendt fortegn.

Hvis du betragter ejendomsmægleres udstillingsvinduer kan du ved at betragte boligpriserne få en fornemmelse af disse sammenhænge.

Men husk lige, at det offentlige byggeri ikke findes i disse vinduer, men du kan jo spørge på kommunens socialkontor.

Kønsdiskrimination med forskellige fortegn.

Drifternes frie spil? Kontant salg af kvindelighed – Prostitution

Dette kan foregå på utallige måder, allerede i det gamle testamente er prostitution beskrevet. Som ganske ung lærervikar måtte jeg undervise en realklasse i religion. Lektionen var planlagt til mandag morgen kl. otte. Da jeg ikke er medlem af Folkekirken, var jeg ikke særlig kompetent, og elevinteressen var til at overse – velsagtens pga. en vis afmatethed ovenpå en week-ends strabasser.

For at vække de sløve «padder» serverede jeg beretninger fra Det gamle Testamente og lærte eleverne at oversætte de forskellige kilders udtryk.

«At kende» betyder eksempelvis at elske med eller have samleje med. En barnløs kvinde mister sin mand, og da hun har pligt til at føre slægten videre, forsøger hun at «kende» sin svoger for at opfylde denne pligt. Det lykkedes ikke, hvorfor hun uden held forsøger at «kende» sin svigerfader.

I sin desperation lader hun sig kronrage (datidens kendetegn for luddere) og slår et telt op i vejkanthen. Da svigerfaderen passerer, lokker hun ham til sig og velsagtens mod passende betaling, «kender» de hinanden, og hun opfylder slægtens forpligtigelse. 9 måneder senere konstateres resultatet. Ikke uventet pløjede eleverne sig derefter igennem det meste af Det gamle Testamente.

Sverige har en noget strengere lovgivning end Danmark, da mænd dér kan straffes, hvis de har betalt en ludder for seksuel ydelse. Syd for grænsen er prostitution lovlig og i byerne findes kvarterer med bordeller (horehuse), hvor ludderne udstiller sig i forretningsvinduer for at lokke kunder ind.

Nærmeste eksempler: Flensborg, Kiel, Herbertsstrasse i Hamborg, Amsterdam og Rotterdam.

Salg af kvindelighed eller tyveri af kvindelighed

Magtmisbrug? Sexchikane?

Som værktøjsmager på en radiofabrik var et af mine jobs at opstille værktøjer på ekscenterpresser. Arbejdstrykket fra disse er sjældent mindre end 5 ton, og da der i tidens løb er sket utallige ulykker, hvor arbejdere har mistet fingre eller hænder, havde arbejdstilsynet i samarbejde med de faglige organisationer udarbejdet klare sikkerhedsregler.

Disse var ophængt i fabrikslokalet.

Værkføreren på radiofabrikken var noget kvindekær (smålidderlig) og fordrev tiden ved at sidde tæt op af de hårdtarbejdende damer, medens han på forskellig vis befamlede dem. Gevinsten for de villige damer var arbejde, der var forholdsvis godt betalt, således, at der skulle arbejdes i et mere moderat tempo for at få maksimal indtjening med tid til lokumsture for at tilfredsstille nikotinhungeren.

En af disse «villige» damer havde jeg instrueret om at bruge en tang, så hvis uheldet var ude blev tangen smadret og ikke hendes hånd. Derudover skulle hun bruge tohåndsudløsning.

Disse skulle først udløse pressen, når begge hænder samtidigt hamrede håndtagene i bund. Kvinden havde imidlertid med en pind sat det ene håndtag permanent fast og sad uforknytt og stak sine yndige, små pølsefingre ind under kødhakkeren.

Dertil kom at ekscenterpresserne var mere end nedslidte – de var i en elendig forfatning, da de havde kæmpet kampen for Danmarks Frihed med tysk arbejde under besættelsen

Ikke af hensyn til tåben, men af personlige egoistiske grunde, da sandsynligheden talte for, at jeg var den, der hvis uheldet indtraf, var den nærmeste til at befri en skrigende kvinde med en hånd forvandlet til kødfars.

Jeg gjorde tillidsmanden opmærksom på miseren, og han forklarede også damens risikoen ved hendes handlemåde, arbejdstilsynets regler og arbejdernes vedtagelse af, at brud på reglerne ville betyde bortvisning fra arbejdspladsen.

Nogle timer senere kan jeg se, at damen har fået et «tilbagefald» og igen frister pressen ved med pind at blokere udløserhåndtaget og ved at have hånd og fingre under kødhakkeren.

Resolut fjerner jeg sikringerne, således at pressen er ude af drift og afleverer dem til tillidsmanden. Meget ophidset farer værkføreren nu i hovedet på mig og fyrer (afskediger) mig på stedet.

Jeg beder ham gentage skideballen i tillidsmandens påhør, hvilket han er dum nok til. Resultat? Tillidsmanden slår alle hovedafbrydere fra og forkynder, at der er fagligt møde.

På dette vedtages på mindre end en bayers tid at nedlægge arbejdet med krav om, at kvinden og værkfører afskediges, og at virksomheden betaler fuld løn til, strejken kan afblæses og arbejdet genoptages.

Til beroligelse for sarte sjæle kun, at den tekniske udvikling har betydet, at de maskiner og værktøjer, der anvendes i vore dage, har gennemgået en udvikling, der så vidt jeg ved, udelukker denne form for ulykker.

Værkførerens magtmisbrug ville i vore dage blive betegnet som sexchikane og er dermed en strafbar handling.

Bevisbyrden er mere end vanskelig for de kvinder, der lider overlast. Grænserne, for hvor og hvem der er initiativtager, om hvornår der er tale om en uskyldig flirt eller direkte udnyttelse af magt eller en underskøn kvindes fristelser er, som i voldtægtssager mere end flydende. Situationen er velkendt fra vittighedstegninger, (lårkort sekretær på skødet af cigarrygende fed olding). Sexchikane med omvendt fortegn?

«Ofrene» dengang var for flertallets vedkommende enlige mødre, der frygtede at blive kastet ud i arbejdsløshed.

En moralsk fordømmelse er udeladt her, fordi jeg som taxichauffør i min studietid oplevede bagsiden af medaljen – det vi kaldte fem kroners ludderes triste promenade på mennesketomme gader sent på natten, letpåkledte og i isnende kulde.

Selvfølger kan det være fristende for unge piger at tjene de lette penge, men min erfaring er, at glidebanen er faretruende på hæld.

Mænds salg af «manddom» til mænd

Trækkerdreng er et almindelig brugt udtryk om unge, der tilbyder sig til homoseksuelle. Disse drenge signalerer tilbuddene til kunderne ved at iføre sig særligt stramme bukser, der fremhæver tilbuddet og frister. Denne form for prostitution forgår som for luddernes vedkommende her til lands på bestemte strøg i byerne eller på værtshuse oftest kaldet bøssebarer.

Mænds salg af «manddom» til kvinder

Fænomenet er bedst kendt fra charterturismen, hvor mænd mod direkte eller indirekte betaling opvarter den sexhungrende, kvindelige turist. Disse mænd kaldes også gigoloer.

Omskæring af drenge – unge mænd

er et kirurgisk indgreb med bortskæring af hele eller dele af forhuden. I mosaiske (jødiske) og muslimske kredse er der forholdsvis klare regler for indgrebets udførelse, oftest foregår dette indenfor de første uger i drengens levetid.

I Australien blev urinrøret skåret op i hele penis længde, hvilket betød, at vandladningen udover at være smertefuld kun kunne foregå i siddende stilling. En af flere begrundelser for denne form for operation var, at et lejrbaals ild, som dengang var værdifuld ikke kunne slukkes ved, at mænd blot pissede på den. Den mest ekstreme og uhyggelige beskrivelse af omskæring er fra stammer, der fjernede al hud fra hele penis. For at beskytte det ømfindtlige organ «opbevarede» det derfor i et hylster, som måske kan betragtes som en pralende prydsgegenstand. Da synet af det mishandlede organ næppe har været appetitligt, foregik samleje kun i mørke.

I primitive stammeområder kan det være en manddomsprøve og den foregår, når drengen er ved at afslutte sin pubertet (overgangsalder). Indgrebet foregår uden bedøvelse og for huden fortæres i flere kulturer af de unge kønsmodne piger. Hvorledes tilberedelse og servering foregår udelades her.

Til gengæld fortæres kønsdelene fra de omskårne piger af de kønsmodne unge mænd.

Hvor store dele af for huden, der fjernes er varierende for de forskellige kulturer.

Omskæring af piger

Emnet er så omfattende, at jeg er afskåret fra en fyldig redegørelse, men må henvise Sundhedsstyrelsens bog:

«FOREBYGGELSE AF OMSKÆRING AF PIGER»

Bogen er med illustrationer og på 124 sider. Den følgende fremstilling er baseret på denne bog.

Tre operationsformer

I alle tre tilfælde er der tale om hel eller delvis bortskæring af klitoris og af indre og ydre skamlæber. Ved operationens afslutning holdes sårfladerne sammen med akacietorne eller ved sammensyning.

Pigens ben snøres sammen til sårene er lægt. Kønsåbningen mindskes på denne måde, hvorved mandens «udbytte» ved senere samleje skulle øges.

Omskæringens umiddelbare konsekvenser

Kvinden får udover smerter og infektioner, svært ved at lade vandet. Ved menstruation kan affaldsstoffer ikke passere. Operation foregår oftest uden bedøvelse, men ved at to – tre voksne kvinder fastholder pigens. Udstyret er barberblad eller køkkenkniv.

Operatøren er en klog kone eller medicinmand. Infektioner forbundet med operation er derfor almindeligt forekommende og ligeledes fejloperation, da pigerne bl.a. på grund af smerte sætter sig voldsomt til modværge.

Med Afrikas nuværende katastrofetal for Aids er chancerne for at blive smittet med Aids uhyggeligt store.

Infektionssygdomme kan forårsage, at kvinden mister evnen til at blive svanger og den nedsatte mulighed for at komme af med affaldsstoffer kan skade andre organer f. eks. blære og nyrer.

Her er kun omtalt nogle få af de fysiske skader, prøv at danne dig et indtryk af de psykiske (følelsesmæssige) skader.

Hvorfor omskæring?

Ægtemanden skal være overbevist om, at konen er jomfru, hvilket sikres ved, at han med vold gennemfører første samleje og endog i visse tilfælde ved opskæring af skeden først må sikre sig det fornødne råderum for at gennemføre samleje.

Fjernelse af klitoris skulle hindre pigens lystfølelser ved sex og afskære hende fra at få orgasme. Hendes trang til at dyrke sex med andre minimeres.

Utroskab eller hor bedrevet af kvinder medfører dødsstraf (for kvinden) i visse områder ved stening. Januar 2002 blev en kvinde gravet ned, så kun overkrop og hoved stak op af jorden.

Derefter blev hun stenet til døde med små sten.

Sted: Somalia. Manden blev ikke straffet. Udbredelsen af omskæring i Afrika er overraskende høj. Mange steder er op til 98% af kvinderne omskåret. Derfor møder vort sundhedsvæsen problemet når hjælp skal ydes f. eks. ved fødsler.

For at fødsel kan ske forholdsvis normalt, er det nødvendigt at skære en åbning, således at en normal fødselsgang etableres.

I hjemlandet rimpes skamlæberne til igen efter fødslen.

I Danmark indskærper Sundhedsstyrelsen:

- 1.** Alle har indberetningspligt, når de får viden om forestående omskæring.
- 2.** Det er strafbart at medvirke direkte eller indirekte til, at omskæring kan finde sted i Danmark eller i udland.
- 3.** Sundhedsstyrelsen instruerer sygehusvæsenets medarbejdere om, hvorledes de skal forholde sig i forhold til problemer omkring omskårne kvinder. Eksempelvis er det forbudt danske læger at sy skamlæberne sammen igen efter overstået fødsel.

Derudover er der mange gode råd til lærere og elever, hvis de møder piger, der skal eller allerede er blevet omskåret.

Hvorfor nægter kvinderne ikke?

Kvinderne tror ikke, at en ikke omskåren kvinde kan blive gift. Langt de fleste ægteskaber er arrangerede af familien (tvangsægteskaber), risiko for at blive udstødt eller myrdet er nær 100%.

En overlevende, udstødt kvindes fremtid er ludderens.

Omskæringen er således en del af forældres social-forsikring. Kvinder i disse områder har ikke modtaget undervisning, de er analfabeter og da samfundets struktur er bundet til et autoritært styret familiemønster, er det mere end svært at gøre oprør.

Tvangsægteskaber

I 1985 arbejdede jeg ulønnet med handicappede børn i Bangladesh. På skolen var en 25 år gammel lærerinde, Lilli, ugift og uden udsigt til at nå den ægteskabelige lykke, al den stund, at hun havde en to år ældre søster som stod for tur først til at blive gift.

Familiens udsigt til at handle de to søstre over i ægteskabets «sikre» havn var på grund af deres fattigdom meget nær nul.

De kunne ikke præstere en passende medgift.

Godt nok kunne jeg af og til se et mere end varmt glimt i Lillis øjne, når hun så på en af mændene, blikket blev gengældt, men de to måtte beherske sig.

Satte Lilli sin jomfruelighed over styr var fremtidsudsigterne for ægteskab absolut udelukket og chancerne for at blive myrdet af far eller brødre mere end sandsynlig.

Trodse forældrene havde Lilli ikke mod til.

Tvangsægteskaber er forældres sikring af deres alderdom, da de unge har pligt til at sørge for dem. Lyder pigen ikke familiens bud er denne forpligtiget til at slå hende ihjel for at bevare sin ære overfor deres omverden.

Igen en social betinget diskrimination.

Æresdrab

FN har beregnet, at der globalt begås 1.500 æresdrab om året. Disse er overvejende fordelt på lande som Yemen, Tyrkiet, Libanon, Palæstina, Jordan, (30) Bangladesh, Pakistan og Egypten.

I disse lande er strafammen for sådanne mord stort set nul, ofte klares sagen med mindre bøde.

I Danmark er der til dato begået seks æresdrab.

Mister en kvinde sin mødom, er dette i flere af de omtalte lande grund nok til at myrde hende. I Jordan har man dog en lov, som i de tilfælde, hvor pigen er under 18 år, betragter det som voldtægt.

Men almindeligvis beskylder man pigen for at have forført den stakels mand. Børn født efter voldtægt fjernes fra den voldtagne kvindes omsorg.

Følgende tragedie viser dog, at et er teori et andet dagligdag. I Jordan Times kunne læses: En 16 – årig pige voldtages af sin bror. Da hun fortæller det til sine forældre, og at hun er gravid, forsøger broderen at slå hende ihjel.

Familien tvinger hende derefter til at få en illegal abort og til ægteskab med en 50 år ældre mand. Da denne et halvt år senere vil skilles bliver hun dræbt af en anden bror. Da familien blev spurgt:

«*Hvorfor slog I hende ihjel*»? svarede man:

«*Fordi hun forførte sin bror*». Pigens straf for at være kvinde var således: Voldtægt, dødstrusler, illegal abort, ægteskab med olding, skilsmisse og til sidst døden.

Når man har set, hvorledes en familie er bunket sammen på et enkelt sengeleje i bambushytterne, forstår man, at en ung pige skal være ret talentfuld for at undgå faders eller brødres håndfaste tilnærmelser. Mange fattige piger tjener i overklassehjem allerede fra ti-års alderen og det kræver næppe den helt store fantasi at forestille sig, at overgreb fra familieoverhovede eller sønner kan forekomme.

Eksempler fra Saudi-Arabien hvor kvinder importeret som hushjælp fra fattige ulande, (Indien – Bangladesh) misbruges og stødes ud i elendighed er talrige.

Usikkerheden omkring årsager til en bristet mødom, er velkendt blandt oplyste mennesker (sportsaktiviteter), men benægtes af udøverne af de beskrevne former for kvindeundertrykkelse.

Religiøse indskrænkninger i individets frihed

I det nordlige Indien og Pakistan var enkebrænding almindeligt forekommende og er vistnok ikke endeligt afskaffet i de fattigste og ødeste egne.

Lidt eksempler:

Fra Talibanstyret i Afghanistan

Mænd skal lade skægget gro. Kvinder skal være fuldstændigt tildækkede og må ikke færdes alene. Piger – kvinder må ikke modtage undervisning og må ikke have lønnet arbejde.

Kvinder må ikke bruge kosmetik af nogen art.

Overtrædelse blev på gaderne straffet med knippelslag og pisk af moralens vogtere

Sverige – Upsala – januar 2002.

Klokken er 22, det ringer på døren. Fadime lukker op, uden for står hendes far. En pistol affyres, Fadime dør for øjnene af sin mor og en søster på 13 år.

Fadime Sahindal havde igennem flere år nægtet at gifte sig med det af faderen udpegede familiemedlem og i stedet forelsket sig i en svensker. De var kærester, som man er i Norden og sandsynligheden taler for at hun mister sin uskyld og dermed yderligere forøger familiens vrede.

I den følgende tid modtager hun dødstrusler fra faderen og en broder. Pr. telefon skældes hun ud for at være ludder. Fadime fortæller om familiens overgreb i medierne.

Hun kæmpede således for disse kvinders frigørelse og ret til en menneskeværdig tilværelse. Det døde hun af.

I Danmark har man af flere grundet lovgivet omkring tvangsægteskaber, en af grundene er officielt at beskytte de unge piger. Uofficielt begrænsning af indvandring ved familiesammenføringer. Disse love ændres med mellemrum og er gerne genstand for heftig debat.

FNs flygtningehøjkommissariat henstiller til lande, der har underskrevet FN's flygtningekonvention, at de giver asyl til kvinder der søger beskyttelse på grund af kønsrelateret forfølgelse.

Dette ønske er opfyldt af Canada og Frankrig, men ikke i praksis af Danmark. Da man har genoptaget en sag, hvor man tidligere har udvist en familie til Jordan, men nu hvor familien er vendt tilbage og igen søger asyl, og man på trods af lovgivningen vil behandle sagen endnu en gang, skimtes et håb forude.

Forfulgte indvandrerkvinder kan med deres børn søge beskyttelse i krisecentre for voldsramte kvinder. Disse findes i de fleste større danske byer, bedst kendt er Grevinde Danner Stiftelsen i København.

Behovet for denne beskyttelse belyses bedst ved, at ca. 75% af kvinderne på centrene er udenlandske. 135 kvinder søgte beskyttelse mod voldelige familiemedlemmer sidste år.

Man forsøger at beskytte kvinderne ved at skjule dem for forfølgerne og senere give dem en anden identitet og et «sikkert» opholdssted. Men god vilje og midler er begrænsede.

Underkuelse af kvinder ved at være sexobjekt – fødemaskiner – ved retsløshed

Da jeg i Bangladesh undersøgte årsagssammenhænge mellem handicaps og miljø fik jeg et samarbejde i stand med børnenes mødre. En dag spurgte en svært handicappet drengs mor, som var en ualmindelig gæv kvinde, og som skulle behandles med varsomhed, da hun havde sine meningers mod:

Kan vi lave små ekstemporalspil i lighed med dem, du laver med børnene? Vi arbejdede intenst med tanken og i samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp opførtes små sketch selv i ret øde områder.

Ingen kunne være i tvivl om budskabet, tolke og ordbøger var unødvendige.

Første scene: En familie med tre børn og en kæmpeskål med herlig ris. Alle guffede i sig, ræbede højlydt af vellyst og slog mave.

Anden scene: En familie med otte – ni børn (lånt gods) og en uanselig klat ris. Man nippede til den sparsomme kost og børnene tiggede for at få mere. Herefter kom så et kort foredrag om befolkningstilvæksten og dens følger.

Tredje scene: Et ægtepar, laset og lurvet klædt, med tjavset hår og strimer af snavs. Han havde munden fyldt med betel og det røde spyt drev ned over mundvigene. (Betel er et rusmiddel. Grønne, friske blade, tygges og frembringer et rødt spyt, som gavmildt anbringes på gader og stræder. Midlet skulle styrke potensen, siger man, jeg har ikke efterprøvet påstanden).

Kvinden havde fået en pude på maven, ingen tvivl? Hun var højgravid. Et barn på armen og et andet i den ledige hånd. I gåsegang kom nu deres børn i trip – trap træskoaldre.

Ægteparrets produktionskapacitet var man ikke i tvivl om – et barn pr. år. Manden gjorde nu nogle meget kraftige tilnærmelser, han ville i seng med sin kone.

Hun rodede rundt i hans skjortelomme, men den var tom. Han blev afvist. Budskabet var: «**No condom, no love**».

Fjerde scene: Et ung par, nydeligt klædt, hun bærer et rigtigt nuttet barn på armen. Han gør tilnærmelser, hun leder i skjortelommen og tager en lille pakke frem. Hvad kan det dog være?

Samtidigt er tilsvarende små pakker delt ud til alle, hvorefter børnene med stor fornøjelse puster kondomer op og leger med dem, som man leger med balloner. Med et par unge mænd var det aftalt, at de skulle rulle kondomer på tommelfingrene og agere.

Kondomernes egentlige anvendelsesmuligheder var nu åbenbaret. Kondomerne var en del af en gave, vi havde fået fra den danske ambassade. Som afslutning på aftenen blev vi budt på et herligt måltid, og her scorede jeg ret mange point, idet jeg spiste fejlfrit med fingrene og kendte til deres bordskik i detaljer.

Spiseredskaber var lagt frem foran mig, men jeg lod dem ligge. Hemmeligheden var den, at børnene på skolen skulle lære at spise korrekt.

Lærerinderne havde fundet ud af, at hvis jeg spiste med, begik jeg i det store og hele de samme fejl som børnene.

Naturligvis klovnedede jeg, og det udløste altid stor munterhed, når læreinderne hev mig i ørerne og højlydt irettesatte mig.

Når jeg her i kongeriget hører argumenter i den ofte meget usaglige debat om, at de fremmede kulturers kvinder ikke ønsker prævention, tænker jeg på disse aftener med den stjernefyldte tropehimmel over os og de mange, der i skæret af petroleumslamper lyttede.

Ingen af disse kvinder var i tvivl om, at deres rolle som sexobjekter og fødemaskiner var et af flere undertrykkende elementer i diskrimination af kvinder.

Kvindeundertrykkelsen kan måske bedst illustreres med et eksempel. De kvindelige barfodslæger var overvejende kvinder, der var udstødt af ægtemanden.

En morgen dukkede en af eleverne op, tårevædet – bundulykkelig. Med besvær fik vi hendes historie. Den foregående aften var faderen dukket op i hjemmet (bambushytte) med to af sine venner (vidner) og havde med hænderne for brystet vendt sig mod hyttens fire vægge og udtalt:

«Jeg elsker dig ikke».

Moderen måtte pakke sine sydfrugter og drage bort til sine forældre med døtrene. Sønnerne forblev hos faderen. Moderen kunne indbringe sin sag for ældsterådet og/eller for en domstol, da landet har en skilsmislov. Kendte hun denne lov? Hun kunne hverken læse eller skrive.

Hvor store var udsigterne til at komme til sin ret, al den stund retten var mandsdomineret, korrump og sagsomkostningerne himmelråbende høje. Igen blev jeg overrasket, da jeg fandt et mere end beskedent kontor, hvor behjertede jurister rådgav kvinden og var villige til omkostningsfrit at føre hendes sag for retten.

Organisationen blev støttet af lokale og internationale kvindeorganisationer. Den danske u-landsorganisation Svalerne har støttet disse organisationer igennem mange år.

Disse er i det store og hele de eneste, der igennem snart mange år har kæmpet for kvinders frigørelse. Går vi bare lidt tilbage i historien, vil vi se, at danske børnefamilier havde gennemsnitligt fra fire til otte børn indtil 1925, derefter fra fire til seks børn til midten af 1930. erne.

Herefter havde flertallet af familier kun ét til to børn.

Faldet har nøje sammenhæng med, at man indførte seksualundervisning og gav kvinder adgang til præventive midler, dermed faldt også antallet af ulovlige svangerskabsafbrydelser og aborter.

Et middel mod de globale klimaændringer kunne være fødselskontrol – befolkningsekspllosionen er en af de væsentligste faktorer i den tiltagende klimaforværring.

Udstødte kvinder havde kun få muligheder i Bangladesh:

Prostitution – knoklearbejde, der kun lige akkurat kunne holde sulten fra døren, eller som barfodslæger, der hjalp selv i øde, uvejsomme områder.

Disse kvinder var også en stor hjælp i mit arbejde, da jeg mødte sygdomme, der var ukendte for mig.

